

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată
de Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NICOLAE, ȘTEFAN

Tăcerea de sub pleoape / Ștefan Nicolae; il. de Laura
Cristina Nicolae. - București: Eikon, 2023
ISBN 978-606-49-0863-6

I. Nicolae, Laura Cristina (il.)

821.135.1

Tehnoredactor: Claudia Popescu

Ilustrații de Laura Cristina Nicolae

Editor: Valentin Ajder

Ștefan Nicolae

Tăcerea de sub pleoape

Ilustrații de Laura Cristina Nicolae

E I K O N

București, 2023

CUPRINS

Toartele nopții.....	5
Durata.....	6
Clipele.....	7
Inima cuvintelor.....	8
Implorata rugă	9
Înveșmântat în cuvinte	10
Clipe orfane	11
Sânge îndrăgostit	12
Înțelepciune străveche	13
O limbă a tăcerii	14
Panou de orientare.....	15
Cuvinte nedesluite	16
Statuia lui Columb	17
Visez și eu	18
Strămoșii	20
Așteptare	21
Căutare	22
Memorie pierdută	23
Năzuință acvatică	24
Culisele memoriei	25

Semne pe nisip.....	26
Ca o săgeată	27
Rotitoarea zăpadă.....	28
Nepăsătoare, toamna	29
Ca în rastel, cuvintele	30
Urme în amintire.....	31
Privirea nepoților	32
Eroul pierdut	33
Neprețuite simțuri.....	34
Glasul pietrei	36
La marginea nopții	37
Numele frunzelor.....	38
Secretul jertfei	39
Dilemă.....	40
Istории de demult	41
Între două oglinzi	42
Calea	43
Precum Șeherezada	44
Rămâne ceva.....	45
Așteptând ploaia.....	46
Cu o condiție.....	47
Iluzia ca poezie	48
Încotro alergi?	49
Almanahul timpului	50

Pendul uituc	52
Gratitudinea cuvintelor.....	53
Pas șovăielnic	54
Dă-i voie clipei.....	55
Jocul memoriei.....	56
Micul prinț eșuat	57
Cuvinte scrijelite	58
Bătrânii.....	59
Rătăcit printre lucruri	60
Semne neînțelese	61
Fără amăgiri	62
Ademenire	63
Templu peruan.....	64
Drum hărăzit	65
Râvnita muzică.....	66
Printre refugiați.....	68
Necuprinsa muzică.....	69
Urme din trecut.....	70
Detenție îndelungată.....	71
Caligrafia sângelui.....	72
Arcul timpului	73
3 de mayo de 1808	74
Paradox divin	76
Întrebări fără răspuns	77

O parolă	78
Semn din viitor	79
Rămășag	80
Sclav al tainelor	81
Poveste	82
Caniculă	84
Mi se spune	85
Lasă-te ademenit	86
Intelepciunea flăcării	87
Omphalos	88
Ființa somnului	89
Reveriile copilăriei	90
Periplu cotidian	91
Părăsita cetate	92
Clepsidră	93
O cochilie goală	94
Vis insoțitor	95
Revelație	96
Vânătorul vânat	97
Sălaș al zeilor	98
Tresare pământul	100
Liniște imaculată	101
Veghe nocturnă	102
Caznă imposibilă	103

Falsă mizantropie	104
Soldații	105
Ecou	106
Ofrandă	107
Păstorul de urși	108
Ca un nomad	109
Izvorul ascuns	110
Cine-și asumă?	111
Lespezi de lumină	112
Vise de copil	113
Gând străvechi	114

TOARTELE NOPTII

Găzduim zilnic metamorfoze
așa cum marea păstrează memoria
fiecărei picături de apă
din râurile pe care le îmbrățișează
sorbindu-le.

Iar picăturile toate
ascund umbrele
peisajelor traversate.
Zilnic păstrăm în adânc
înghețuri și fierberi
așa cum pășim ca
niște oglinzi întoarse înăuntru
printre oameni și sentimente
ținând strâns toarteles nopții
care colcăie odată cu noi.

DURATA

Timpul meu vârat cu de-a sila
într-o veșnicie plictisită
așteaptă ca măcar cuvintele
să-i șlefuiască alunecarea,
măcar imaginile
să cuprindă chipul întâmplărilor
de afară și dinlăuntru.
Ca-n jocul acela
în care îți răstorni amintirile în desene
iar ele vor sta mai târziu
pe mesele unor oștețe de suflete.
Ori îngropate-n uitare.

CLIPLELE

În oglinda lacului
șiruri de cocori
încându-se într-o zare necunoscută,
așa cum eu încerc
să domesticesc clipele
unui viitor nesigur.

INIMA CUVINTELOR

Femeia din reverie
mă privea indiferentă,
rece și crudă precum istoria.
Aluneca pe oglinda lacului
la fel ca șirul de păsări migratoare
când sunt mușcate de primul frig.
Era perfectă, ireproșabilă
plină de promisiuni
dar căutând zadarnic
inima deja înghețată a cuvintelor.

IMPLORATA RUGĂ

Până când cel ce făurește
noaptea, zilele,
curgerea și înghețul
nu se va arăta
în rotundul perfect
al unei uimiri,
nu vei putea, destrămat în tine,
să te ridici
deasupra neputințelor
acestei lumi.
Închis rămâi sub pleoape
până când implorata rugă
te va locui
și-n dialogul invocat
vei cumpăni refuzul și chemarea.

ÎNVEȘMÂNTAT ÎN CUVINTE

Așa cum pasărea nu poate părăsi zborul
și nici peștele adâncul apei,
rămâi și tu
mereu înveșmântat în cuvinte
cândva știute, astăzi refuzate.
Dar totul se-nviorază
prinde viață
când de pe obrazul dorit
dai la o parte
ostenita noapte,
iar dimineața se deschide
spre cerul păstrat în noi.

CLIFE ORFANE

Înainte furtunii,
care nu știm când va începe
și în ce întuneric ne va părăsi,
adunăm clipe orfane,
privim apa izvoarelor
care plânge în bălți,
dar ne oprim înaintea
focurilor înalte care vorbesc
despre cum poate fi încălzită
inima înghețată a tăcerii.
Sau cum poate fi
reînviată muzica și taina
acelui zâmbet
pe care un zeu
l-a uitat pe chipul nostru.

Ianuarie 2022

SÂNGE INDRĂGOSTIT

Cum să urmărești fără să clipești
căderile din jur?
Despletirea luminii
prin undele văzduhului
și molimele care alterează
până și cuvintele oamenilor?
Cum să ignori amintirile șterse,
pânda dușmănoasă,
răul care uită să fie bine,
tăcerea care
nu-și mai găsește nici un reazem ?
Doar surâsul unui copil
mângâie un freamăt știut,
doar sângele zvâcnește
îndrăgostit de adierea luminii
altui început.

ÎNȚELEPCIUNE STRĂVECHE

„Numai liniștea
e locul de întâlnire
a profetului cu propria limbă,
numai ocrotind liniștea
peste tulburările lumii
poți urca
pe coama înțelepciunii”.
Așa grăia străinul
neluat în seamă
la răspântia unde lucrurile
încep să-și piardă culoarea,
părăsite de zvonurile adânci ale iubirii.
Iar seara, înainte de a fugi
odată cu amurgul rătăcitelor căi,
șoptea tulburat:
„Înțelept este doar
cel care adună ca într-o albie
întrebările lumii
și rostește un singur răspuns
pentru urechi deschise să audă”.

O LIMBĂ A TĂCERII

Uneori, rătăcind în tine
pe drumuri niciodată bănuite,
întâlnești prima ploaie
într-un deșert de amintiri uitate.
Sau poate un chip
care este ca un sunet
în colcăitul lumii,
ori o floare
în singurătatea lucrurilor.
De aceea în poeme
ar trebui căutată
până o descoperi
mai curând o limbă a tăcerii.

PANOU DE ORIENTARE

„Tu te afli aici”,
stă scris pe panoul fixat pe țărmul înalt,
iar o săgeată indică punctul unde
o navă a naufragiat.
Loc demn de vizitat, aşadar.
„Tu te afli aici”,
scrie pe planul încâlcit
al vechiului oraş,
iar ție nu-ți rămâne de privit
decât cerul eliberat de nori,
în timp ce umbra paște în preajmă
și îți leagănă singurătatea.
„Tu ești aici”,
scrie ferm pe panou,
risipind orice îndoială,
doar că în depărtare auzi
galopul slobod al vieții.
„Ești aici”, scrie pe tăblița din față,
în timp ce tu călătorești în alte zări
căutând coridoarele înțelepciunii.

CUVINTE NEDESLUȘITE

Dumnezeu este desăvârșit
precum cercul
ori nesfârșit ca linia dreaptă
care ar putea începe
chiar din dreptul inimii.
Dar eu ce să fac
și unde să așez
spaimile acestei lumi dezlănțuite?
Unde să caut sufletul curat al timpului
care ia cu el totul?
Stau neputincios, rușinat,
și-abia reușesc să așez
cuvintele în pagină,
cu totul nedeslușite
ca o crimă perfectă.

STATUIA LUI COLUMB

(la Barcelona)

O coloană de fum sfredelind timpul
și-n vârful ei
întroparea iluziei.
Lacomă privirea de bronz
desface o pârtie prin ceața lumii,
măsurând golul dintre gesturi și faptă,
iar degetul întinde brațul ca un toiag
ce despică pâclele dese.
Ce vise vor fi cutreierat
această frunte de oase și carne
(a celui trimis sau chemat
de năluca din sânge)
și cine l-a privit și l-a condus de sus
când rățăcea pe pustiuri
de apă ?
Te-ai aștepta să-l vezi
cum pleacă din nou călare
pe o himeră
urmărind navele lui
spre o lume cu adevărat nouă.

Prin oglinda oarbă
a zilelor
visez și eu că voi croi un drum
spre locul unde m-aș putea salva
înnădind cuvinte.
Sau că voi colinda
prin defileuri de sunete
către țarmuri uitate
sau părăsite
pândind neliniștit clipa
când Dumnezeu m-ar putea zări.

